

Kontaktálj!: Tiszakötő workshop

Kísérlet a táj és az ember összehangolására

Létre tudunk-e hozni olyan, a természetet átformáló, alakító innovációt, amely fenntartható?

- merült fel bennünk a kérdés újra és újra. A gátépítések következtében létesült, mára azonban elavult technológiájú, kihasználatlan szivattyúházak sorsáról szólt a feladatunk. A jelenség mentén elinduló párbeszédünkben azonban hamar megfogalmaztuk, hogy az építés helyett alternatív úton szeretnénk megválaszolni a kérdést. A lokális problémáktól - esetünkben például a Tisza vidékén az egykor progresszívnek tekintett folyószabályozás okozta aszálytól - kezdve, egészen a globális léptékű klímaválságig, lépten-nyomon az ember és természet ellentmondásos együttműködésének, vagy inkább az együttműködés hiányának nyomait érzékeljük, különböző minőségekben.

A napjainkban zajló technológiai innovációk végtelennek tűnő gyarapodása csak akkor lesz fenntartható, ha ezzel együtt a természettel kapcsolatos szemléletmód is megújul. Bár a tudományos stratégia kidolgozása a szakemberek feladata, a klímaválság problémája mindenkit érint. Éppen ezért azt gondoljuk, hogy a tudományos és szakpolitikai válaszok mellett fontos a minél szélesebb körű tematizálás: a kérdéskör beépítése a köztudatba. A téma tágassága miatt fontos módszerünk az egy-egy befogadható részletre fókuszálás, az egésznek a részeken keresztüli megismerése.

Egy évről-évre ismétlődő programsorozatban kezdtünk el gondolkodni, mely segítene eljuttatni az emberekhez az ellentmondásos természetalakítás különféle megjelenési formáit, megteremteni a tapasztalás, az átélés lehetőségét. Egy szivattyúháznál tartottunk egy, az elgondolt eseménysorozat első elemének tekinthető workshopot, amely a Tisza szabályozásának komplex mérnöki és ökológiai problémakörére reflektált. A Tisza gátrendszer mentén sorakozó szivattyúházak tér- és időbeli nyomai a már régóta rétegződő, az innovációt a természet eredendő működésének rovására halmozó konfliktusnak. Ilyen, és ehhez hasonló nyomok mentén kívánjuk feltárni a táj problémáit, ember és természet megsebzett viszonyát, bízva abban, hogy a jelenlét által a résztvevők olyan tapasztalásokkal lesznek gazdagabbak, amelyeket saját köreikbe visszatérve párbeszéddé alakíthatnak.